

Intencje mszalne:

Niedziela, 19 styczeń 2014

8⁰⁰ + Henryk Kapusta i rodziców z obojga stron

9³⁰ + Feliks 28r.ś. I zm. z rodz. Łukaszewicz

11⁰⁰ + 18r.ś. Zygmunt Bierkowski, rodziców Stanisławę,

Władysława, Stefanię, Jana, Elżbietę i Macieja

12³⁰ W int. Kościoła Domowego

18⁰⁰ z okazji 16r. urodzin Agaty

Poniedziałek, 20 styczeń 2014

7⁰⁰ + Tadeusz Wrzesiński 30d.p.p.

18⁰⁰ + Agata, Jan i zm. z rodziny Skuza i Polakowskich

Wtorek, 21 styczeń 2014

7⁰⁰ Dziękczynna za łaski i bł. dla rodziny

18⁰⁰ z okazji urodzin dla Joanny o bł. Boże i potrzebne łaski

Środa 22 styczeń 2014

8⁰⁰ + Maria Wardzyńska

18⁰⁰ + Czesław Hajdukonis

Czwartek, 23 styczeń 2014

7⁰⁰ + Franciszek Klepacki

18⁰⁰ z okazji 46r. Urodzin Natalii

Piątek, 24 styczeń 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ 6r.ś. Irena Zamłyńska

Sobota, 25 styczeń 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ + Maria Wardzyńska

Kancelaria parafialna czynna: środy i piątki od 15.30 do 17.00;
czwartki od 7.30 do 9.00

Adres korespondencyjny: Parafia bł. Doroty z Mąków;
ul. Rawska 16a; 82-300 Elbląg

Telefon: (55) 235 32 73

Strona internetowa: www.parafia.blogoslawionadorota.org

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Mąków

NR 102; II NIEDZIELA ZWYKŁA; 19 STYCZNIA 2013

Jezus jest Mesjaszem z krzyżem

„Chrystus nie może odpowiedzieć inaczej na nasze bałwochwalcze działania, jak tylko wchodząc na krzyż” – powiedział biskup Grzegorz Ryś

podczas głoszenia kerygmatu w ramach celebracji wieczornej w Bazylice Świętego Krzyża w Krakowie Mogile. Nabożeństwo zakończyło pierwszy dzień Forum Ewangelizacyjnego, który przebiegał pod hasłem „Całą Ewangelię”. Rozważania na temat kerygmatu skupiły się na fragmencie z 9. rozdziału Ewangelii św. Łukasza. Znamienne i symboliczne w kontekście jedności chrześcijan było wspólne odczytanie tych słów z Pisma Świętego przez pastora z Edynburga, proboszcza parafii Kościoła luterańskiego oraz biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej.

Bp Ryś przypomniał pytanie, które Chrystus zadał uczniom: „Za kogo uważają Mnie tłumy?”. Zazaczył, że nie można zatrzymać się w czasie Forum jedynie na wysłuchaniu tego, co mają do powiedzenia na temat Jezusa prelegenci. Konieczna jest osobista odpowiedź Jezusowi. „Najważniejsze pytanie Jezusa w Ewangelii, którego jesteśmy adresatami, to kim Ja jestem dla Was?” – mówił duchowny.

Odnosząc się do odpowiedzi Piotra, że Chrystus jest Mesjaszem, powiedział, że „Jezus oczekiwał tej odpowiedzi”. Jednak od razu sprecyzował, przedefiniował znaczenia tego słowa, które nie wzbudziło już entuzjazmu w Piotrze i innych apostołach. „Masz rację, że jest Mesjaszem, jest Mesjaszem z krzyżem. Jest Mesjaszem, który musi przyjąć krzyż” – kontynuował bp Ryś. W uzasadnieniu takiej drogi mesjanizmu biskup podkreślił, że nie oznacza to, że Chrystus jest wydany. Przyjęcie krzyża jest odpowiedzią Chrystusa, Jego wolą, Jego rozeznaniem potrzeb ludzi, odkrytym na modlitwie: „On dokładnie rozumie jakie są nasze biedy”. Stąd jedynym właściwym środkiem staje się krzyż, gdyż „na potrzebę odpowiada się właściwym narzędziem”.

Kalendarz liturgiczny:

25 stycznia - Nawrócenie św. Pawła, Apostoła

Cytat tygodnia:

„Zawsze, kiedy milkniesz, aby wysłuchać jest boże narodzenie.”

Matka Teresa

Istotne jest także miejsce wydarzenia przytaczanego w rozważanym fragmencie – Cezarea Filipowa, która była syntezą bałwochwalstwa, miejscem oddawania czci wielu bożkom. „Tam są wszystkie nasze bałwany!” – podkreślił bp Ryś. W toku wypowiedzi po kolei wyliczał nasze bóstwa, których jest niby tak wiele, które niby są politeistyczne, a które tak naprawdę pokazują egoizm człowieka. W tym właśnie hierarcha dopatrywał się wybranej przez Chrystusa drogi odkupienia człowieka: „Jezus jest darem z siebie w odpowiedzi na nasze skupienie na sobie”.

Bp Ryś pokazał także niewłaściwe odpowiedzi apostołów na wyznanie Chrystusa o przyszłej męce. Kłótnie o pierwszeństwo, wznoszenie murów poprzez zabranianie głoszenia Dobrej Nowiny przez innych – „a przecież krzyż jest znakiem pokory i hańby, ma burzyć mury, a nie je budować”. Nabożeństwo zakończyło świadome wykonanie znaku Krzyż Św., przekazanie znaku pokoju oraz ofiara zebrana w intencji rodziny, która straciła dom w pożarze. Wszystko to miało ukierunkować obecnych na właściwą postawę przy przyjęciu Chrystusa jako Mesjasza z Krzyżem. Forum Ewangelizacyjne przebiega pod hasłem „Całą Ewangelię – Całe Ciało – Całemu światu”. Odbywa się w dniach 14-16 listopada w nowohuckiej Mogile – w miejscu, gdzie bł. Jan Paweł II użył po raz pierwszy (w 1979 r.) określenia „nowa ewangelizacja”. Bierze w nim udział ok. 1200 osób z całej Polski.

Święci znani... i nie znani

Święta Elżbieta Seton, wdowa

Elżbieta urodziła się w Nowym Jorku 28 sierpnia 1774 roku. Stany Zjednoczone stawały się wówczas na skutek walk niepodległościowych (1773-1783) z kolonii angielskiej - nowym, niepodległym państwem. Elżbieta była córką protestanckich rodziców. Miała zaledwie trzy lata, kiedy zmarła jej matka. Wtedy ojciec dziecka, Ryszard Bayley, dyrektor nowojorskiego szpitala, wszedł po raz drugi w związek małżeński. Jednak cią-

głe konflikty córki z macochą doprowadziły do tego, że Elżbieta została zmuszona opuścić dom w wieku 16 lat. W dwudziestym roku życia wyszła za nowojorskiego kupca, Wiliama Magee Setona (1794), z którym miała pięcioro dzieci. Niestety, mąż zbyt ryzykował w swoich transakcjach kupieckich. Niebawem doprowadził swoje przedsiębiorstwo do bankructwa. Dopóki żył zamożny ojciec Elżbiety, wspierał młodych małżonków finansowo. Jednak po jego śmierci musieli borykać się z biedą. Na domiar złego mąż zachorował na gruźlicę. Dla ratowania go oboje wybrali się do

Włoch, do Livorno, w nadziei, że klimat przywróci zdrowie ukochanemu mężowi. Stało się jednak inaczej. Wiliam zmarł niebawem w tamtejszym szpitalu (1803). Po śmierci męża Elżbieta zatrzymała się jeszcze jakiś czas u przyjaciół. Atmosfera głęboko religijna i bezinteresowna miłość, jaką otoczono młodą wdowę, sprawiły, że Elżbieta zainteresowała się bliżej Kościołem katolickim. Odbiła pielgrzymkę do sanktuarium Matki Bożej w Montenero. To tam, w czasie Mszy świętej, powzięła stanowcze postanowienie przejścia na katolicyzm. Formalnie uczyniła to po swoim powrocie do Stanów Zjednoczonych 14 marca 1805 roku. Naraziło to ją na nowe trudności, gdyż traktowano ją jako "zdrajczynię" swojej wiary i całkowicie odsunięto się od niej. Elżbieta nie tylko się tym nie załamala, ale doprowadziła nawet do tego, że i jej dzieci przeszły na katolicyzm.

W Baltimore sulpicjanie zaproponowali jej kierowanie szkołą parafialną. W roku 1809 Elżbieta przeniosła się jednak do Emmitsburga, gdzie powstało centrum jej dzieł. Założyła zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św. Józefa. Regułę nowej rodziny zakonnej oparła na ustawach, jakie napisał św. Wincenty a Paulo dla swoich duchowych córek. Wprowadziła jedynie te zmiany, które okazały się konieczne dla jej czasów i w jej kraju.

Elżbieta zakończyła swoje ziemskie życie wcześniej, bo w 47. roku życia, 4 stycznia 1821 r. Do grona błogosławionych włączył ją papież Jan XXIII 17 marca 1963 roku, a do chwały świętych wyniósł ją Paweł VI 14 września 1975 roku. W jej kanonizacji jako pierwszej obywatelki Stanów Zjednoczonych wzięło udział ok. 15 tys. pielgrzymów z USA wraz z przedstawicielami episkopatu i rządu. Jej relikwie znajdują się w kościele domu macierzystego w Emmitsburgu.

ŻADNOR

Na uroczystość ślubu pastor wybrał pieśń: "Miejcie, dzieci, bojaźń przed Bogiem".

Zakrystian zapisał na tablicy numery zwrotek:

"Miejcie dzieci
przed ślubem 1-2,
po ślubie 3-6".

Ogłoszenia parafialne

1. Zapraszamy na bal karnawał 21 lutego w restauracji Nowa Hollandia.
2. Bóg zapłać za ofiary złożone na tacę.